תורה אור

שילה "נחלה" זו ירושלים אי נמי איפכא היינו דכתיב °אל המנוחה ואל הנחלה אלא למאן דאמר זו וזו שילה או זו וזו ירושלים, מנוחה ונחלה מיבעי ליה, קשיא, בשלמא למ"ד זו וזו שילה "מנוחה" דנחו מכיבוש "נחלה" א] (זו) דפלגו התם נחלות דכתיב °(ויחלק) להם יהושע (ויפל להם) גורל בשילה (על פי ה') אלא למ"ד זו וזו ירושלים בשלמא "נחלה" נחלת עולמים אלא "מנוחה" ב] מאי מנוחה? מנוחת ארון, דכתיב "ויהי" כנוח הארון, בשלמא למ"ד זו וזו ירושלים אבל שילה הוה שריא במות היינו דכתיב °ויקח מנוח את גדי העזים ואת המנחה ויעל על הצור לה' אלא למ"ד זו וזו שילה ובמות הוה אסירן מאי "ויקח מנוח"? הוראת שעה היתה, תנא דבי רבי ישמעאל כרבי שמעון בן יוחי דאמר זו וזו ירושלים *וסימניך ג] (משכי) גברא לגברי: כל הקדשים ד] [וכו']: אמר רב כהנא לא שנו אלא בשחיטה אבל בהעלאה כרת נמי מיחייב, מאי טעמא? דאמר קרא °ואלידם תאמר על ה] *הסמוכין תאמר, מתקיף לה רבה מי כתיב ועליהם תאמר ו] ואלידם כתיב (ואליהם קרינן) ועוד תניא ארבעה כללות היה רבי שמעון אומר הקדישן בשעת איסור הבמות ושחט והעלה בשעת איסור הבמות בחוץ הרי הן בעשה ולא תעשה ויש בהן כרת הקדישן בשעת היתר הבמות ושחט והעלה בשעת איסור הבמות ז] הרי הן בעשה ולא תעשה ואין בהן כרת הקדישן בשעת איסור הבמות ושחט והעלה בחוץ בשעת היתר הבמות הרי הן בעשה ואין בהן בלא תעשה הקדישן בשעת היתר הבמות ושחט והעלה בשעת היתר הבמות פטור מכלום תיובתא דרב כהנא תיובתא: ואלו קדשים ח] [וכו']: סמיכה דכתיב °לפני ה', וסמך שחיטת צפון דכתיב צפונה לפני ה' מתנות סביב דכתיב °וזרק ט] על המזבח סביב (סביב) תנופה דכתיב °והניף הכהן לפני ה' הגשה דכתיב °והגישה אל המזבח: רבי יהודה אומר אין מנחה בבמה: *אמר רב ששת לדברי האומר י] יש מנחה בבמה יש עופות בבמה לדברי האומר אין מנחה בבמה אין עופות בבמה °זבחים ולא מנחות, "זבחים" ולא עופות וכהן דכתיב °וזרק הכהן בגדי שרת °לשרת בקדש וכלי שרת °אשר ישרתו בם בקדש: לריח ניחוח דכתיב °לריח ניחוח לה': מחיצה יא] *לדמים דכתיב °והיתה הרשת עד חצי המזבח: ריחוץ ידים יב] דכתיב °ובקרבתם אל המזבח ירחצו: אמר רמי בר חמא לא שנו אלא בקדשי במה יג] קטנה והקריבום בבמה קטנה אבל בקדשי במה קטנה דקרבינהו בבמה גדולה יד] יש חיצוי מותיב רבה *חזה ושוק טו] תרומת לחמי תודה נוהגין בקדשי במה גדולה ואין נוהגין בקדשי במה קטנה אימא נוהגין בבמה גדולה ואין נוהגין בבמה קטנה איכא דאמרי אמר רמי בר חמא לא שנו אלא טז] בקדשי במה גדולה והקריבן בבמה גדולה אבל בקדשי במה קטנה אף על גב דקרבינהו בבמה גדולה אין חיצוי יז] לימא מסייע ליה חזה ושוק ותרומת לחמי תודה נוהגין יח] בקדשי במה גדולה ואין נוהגין בקדשי במה קטנה אימא נוהגין בבמה גדולה ואין נוהגין בבמה קטנה ופליגא דרבי אלעזר דאמר רבי אלעזר *עולת במת יחיד שהכניסה בפנים יט] קלטוה מחיצות לכל דבר

בעי רבי זירא עולת במת יחיד שהכניסה

דברים יב · יהושע יח · שופטים יג · ויקרא א · שם א · שם · ויקרא יא · ויקרא ח · שמות כח · במדבר ד · ויקרא ח · שמות כ · שם מ

מצינו לאבשלום שהקריב בחברון כדכתיב (שמואל ב טו) אלכה נא ואשלמה את נדרי אשר נדרתי לה' בחברון וכתיב (שם) כי נדר נדר עבדך בשבתי בגשור דאין לומר דהוה מפרש דלא הלך אבשלום אלא להביא כבשים מחברון שהיו שם טובים ולהקריבם בגבעון בבמה גדולה באהל מועד כדבעי למימר בריש פרק שני דתמורה (דף יד.) דהא מסקינן התם על כרחין דלאקרובי בחברון בבמת יחיד אזל דאי להביא מחברון מיבעי ליה ועוד כתיב בשמואל (א ט) כי הוא יברך הזבח ובשאול כתיב (שם יג) הגישו אלי העולה והשלמים ויעל העולה ובסמוך מייתי לה קרא שהקריב בלילה בבמה: **ויהי כנוח הארון**. פירש רש"י פסוק בדברי הימים (ב ו) קומה ה' אלהים לנוחך אתה וארון עוזך והוה מצי להביא פסוק דכתיב ביהושע (ג) והיה כנוח כפות רגלי הכהנים נושאי הארון א"נ (במדבר י) ויהי בנסוע הארון וגו' ובנוחה יאמר וגו':

ה"ג **משכינהו** גברא לגברי. פירשתי לעיל בפ' איזהו מקומן (דף נג:) גבי זה וזה יסוד דרומי: לב] **ואלידם** כתיב. והא דאמרן לעיל ואליהם לערב פרשיות היינו שחיטה והעלאה אבל כולי האי לא אמרן לערב היתר הבמות על איסור הבמות:

ה"ג **הקדישן** בשעת היתר הבמות ושחט והעלה בשעת היתר הבמות פטור מכלום. וקשה היאך שייך א) למיתני בדבר שמטתו בכך וכי תימא דאיצטריך משום חובות דאין קריבין בבמה או משום קרבנות צבור ואם שחט והעלה בחוץ פטור מכלום הא איכא לאו הבא מכלל עשה ונראה לפרש דמיירי בעולת במת יחיד דאפילו הקדישה על מנת להקריבה ב) בבמה גדולה ואפי' הכניסה בפנים דקלטוה מחיצות כדבסמוך אפי' הכי אם חזר והוציאה ושחט והעלה בחוץ פטור מכלום:

*__אין__ מנחה בבמה וכיהון ובגדי שרת כו'. מנחה לא הויא דומיא דאיך דמאן *דלית ליה מנחה בבמה היינו דלא קרבה כלל אפילו בבמה גדולה כגון מזבח הנחושת שבנוב וגבעון וכולהו נהגו דכולי עלמא מודו דבקדשי במה גדולה יש חיצוי: **בעי** רב *אדא עולת במת יחיד שהכניסה בפנים וחזר והוציאה לחוץ מהו מי אמרינן כיון דעיילא לה קלטה לה מחיצות או דלמא כיון דהדור לאו היינו דרבה ורב יוסף דתנן קדשי קדשים ששחטן בדרום מועלין בהן ואיבעיא להו *מהו שירדו רבה אמר ירדו רב יוסף אמר לא ירדו תיבעי לרבה תיבעי לרב יוסף כך גירסת רש"י ז"ל

א) גירסת הצ"ק למיתני פטור מכלום בדבר כו'
ב) צ"ל בבמה גדולה והכניסה בפנים כו' צ"ק

ויהי כנוח הארון. חיפשתיו ולא מצאתיו ואם איתו בכתובים יש לי מקרא אחר בדברי הימים (ב ו) בשלמה *קומה ה' אלהים לנוחך אתה וארון עוזך: **מנוח**. בימי שילה היה שהרי לא חרבה עד שמת עלי: **הכי גרסינן** תנא דבי ר' ישמעאל כר' שמעון בן יוחי. ברייתא נמצאת בבית מדרשו של ר' כ] (שמעון) שהיו תלמידי ר' ישמעאל שונים כמוהו: **משכינהו גברא לגברי**. ר' שמעון שהוא יחידי משך את תלמידי ר' ישמעאל להניח דברי רבם שאמר זו וזו שילה: **לא שנו**. הא דקתני דהקדישן בשעת היתר והקריבם בשעת איסור אין בהם כרת: כא] **אלא בשחיטה**. כדתניא בשוחט (לעיל דף קו:) יכול יהא חייבין כב] עליו כרת תלמוד לומר זאת להם ואין אחרת להם: **ואליהם תאמר**. גבי העלאה כתיב ובתר כג] קרא דאיירי בשוחט קדשים שהקדישן בשעת היתר כד] ושחטן בשעת איסור "ולא יזבחו עוד וגו'" דאוקימנא בהכי: **ושחט והעלה**. כה] *אחד שחט והעלה, אחד שחט, וחבירו העלה אלמא בהעלאה נמי קתני דאין בה כרת: **לפני ה' וסמך**. לרצונו לפני ה' וסמיך ליה (ויקרא א) וסמך את ידו: **לפונה לפני ה'**. ולא לפונה בבמה והכי דריש ליה נמי בתורת כהנים: **על המזבח סביב**. ומהכא נפקא לן מתן סובב באיזהו מקומן (לעיל דף נג:) וסיפיה דקרא "אשר פתח אהל מועד": נראה בעיני דהכי גרסינן הגשה דכתיב (ויקרא ו) הקרב אותה לפני ה' וגו' ומהאי קרא נפקא לן הגשה בקרן מערבית דרומית במסכת סוטה (דף יד:) ובמנחות כו] (דף יט:): **זבחים**. כז] (ויזבחו זבחים) שלמים לה' אותם ואוקימנן לעיל (דף קו:) להאי קרא בקדשים שהקדישן בשעת היתר במות וכתיב "אותם" מיעוטא אלמא זבחים הוא דהוו נהגי בהו ולא עופות ומנחות: **וזרק הכהן את הדם** על מזבח ה' פתח וגו' (ויקרא יז) ודרשינן ליה בת"כ בפרשת "שחוטי חוץ" זריקת כהן פתח אהל מועד ואין זריקת כהן בבמה אלא אף הזרים והעבדים: **ישרתו בם בקדש**. היינו משכן: **ריח ניחוח**. בההוא קרא כח] נמי והקריב החלב לריח ניחוח לה': **עד חצי המזבח**. מהכא נפקא לן מחיצה לדמים בפרק איזהו מקומן (לעיל דף נ.) וכתיב "המזבח" היינו מיעוטא בההוא מזבח לחודיה דאיירי בה קרא והיינו מזבח של משכן: **לא שנו**. דיש מחיצה לדמים בבמה גדולה: **אלא קדשים** שהוקדשו כט] לשמו והקריבו בה: **אבל קדשים** ל] (ששחטן) **לבמה קטנה**. והכניסן והקריבן בגדולה אין חיצוי ואם בא ליתן עולה למעלה מן החוט יתן: **ואין נוהגין בקטנה**. דכתיב בהו תנופה לה' מכל מקום בבמה גדולה איתנהו ואפילו בקדשי במה קטנה וה"ה לכולהו: *__לא שנו__. דיש חיצוי בבמה גדולה אלא בזמן במה גדולה כלומר בשעת איסור הבמות אבל בזמן היתר הבמות אין חילוק בין זו לזו בדבר הקרב בשתיהן הלכך *אפילו לא] גדולה הקריבין לגדולה אין חיצוי:

שהכניסה

תעינה ג.

[מקרא זה הוא מדי בכתובים בתהלים סימן קלב ע"ש ויש להביא ראיה מן פסוק אחר בד"ה א סי' כח גבי דוד כ"א אני עם לבבי גו' בית מנוחה לארון ברית ה' ע"ש]

[צ"ל ונחלה ועי' כ"ב כנ"ב]

[ביהושע יח פי' כתיב וישלך להם יהושע גורל בשילה לפני ה' אבל קרא ויחלק וגו' לא מלתחי]

צ"ל אחד שחט והעלה הוא ואחד שחט כו' צ"ק

[יומא נב.]

[לעיל קו פ"ש]

[וזבחו זבח]

[לעיל סא.]

צ"ל מחילה לדמים בתחיב כו' צ"ק

[לעיל קיז פ"ש]

עיין צ"ק

צ"ל אפילו קדשי גדולה הקריבין בגדולה צ"ק

א] תיבת זו נמחק: ב] מנוחה אמאי מנוחת ארון דכתיב: ג] וסימניך משכינהו: ד] הקדשים וכו': ה] על הראשונים ותיבת הסמוכין נמחק: ו] ואלהם כתיב ואליהם קרינן: ז] הבמות בחוץ הרי: ח] קדשים וכו' סמיכה: ט] וזרק את הדם על המזבח סביב תנופה: י] האומר אין מנחה בבמה אין עופות בבמה לדברי האומר יש מנחה בבמה יש עופות בבמה מאי טעמא זבחים: יא] מחיצה לדמים: יב] ידים ורגלים דכתיב: יג] במת גדולה והקריבו בבמת גדולה: יד] גדולה אין חיצוי: טו] ושוק ותרומת לחמי תודה נוהגין בבמה גדולה ואין נוהגין בבמה קטנה אימא נוהגין בקדשי במה גדולה ואין נוהגין בקדשי במה קטנה איכא דאמרי: טז] אלא בזמן במה והקריבן: יז] חיצוי מתיב רבה תיבות לימא מסייע נמחק: יח] נוהגין בבמה גדולה ואין נוהגין בבמה קטנה אימא נוהגין בזמן במה גדולה ואין נוהגין בזמן במה קטנה: יט] קלטה לה מחיצות: כ] ר' ישמעאל תיבת שמעון נמחק: כא] כרת כדתניא והד"א תיבת אלא בשחיטה נמחק: כב] חייבין עליו כרת: כג] ובתר האי קרא: כד] היתר במות ושחטן: כה] והעלה אחד שחט והעלה אחד שחט: כו] ובמנחות ובהאי מכילתא בפרק קדשי קדשים (דף סג): כז] זבחים ויזבחו זבחי שלמים: כח] קרא כתיב ותיבת נמי נמחק: כט] שהוקדשו לשמה והקריבו: ל] קדשים שהוקדשו לבמה ותיבת ששחטן נמחק: לא] אפי' קדשי גדולה והקריבו בגדולה אין חיצוי: לב] מה"ד מי כתיב ועליהם והא תיבת ואליהם ל"ש ותיבת כתיב נמחק:

שייך לעיל במשנה קיג.

ס"י דמאן דלית ליה אין מנחה כו'

[גמ' ר' זירא]

צ"ל עלו מהו כו' צ"ק

צ"ל לא שנו אלא בקדשי במה גדולה והקריבו בבמה גדולה אבל בקדשי במה קטנה וקרבינהו בבמת גדולה אין חיצוי מתיב רבה חזה ושוק ותרומת לחמי תודה נוהגים בבמה גדולה ואין נוהגין בבמה קטנה אימא נוהגין בקדשי במה גדולה ואין נוהגין בקדשי במה קטנה איכא דאמרי אמר רמב"ח לא שנו אלא בזמן במה גדולה אבל בזמן במה קטנה אע"ג דקרבינהו בבמה גדולה אין חיצוי מתיב רבה חזה ושוק ותרומת לחמי תודה נוהגין בבמה גדולה ואין נוהגין בבמת קטנה אימא נוהגין בזמן גדולה ואין נוהגין בזמן קטנה ופליגא דר"א

נושא
דינו של ר' כהנא הא דקתני לגבי הקדש בשעת היתר במות והקריבם בשעת איסור הבמות בחוץ דאין בו כרת היינו לגבי שחיטה אבל על העלאה חייב כרת

מבנה
הקדישן ד' תקופות באיסור והיתר במות ובעולתין בהן

נושא/מבנה
דברים שאינם נוהגים בבמת יחיד

נושא/מבנה
ב' לשונות ברמי בר חמא האמוראים דאע"ג דקתני דיש מחיצה בדמים בבמה גדולה, לא תמיד הוא כך

מבנה
הבנות שאלות
[illegible]